

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **Ing. J. L.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 4**, se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2014, čj. 6 A 58/2014 – 44,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Městský soud usnesením ze dne 25. 7. 2014, čj. 6 A 58/2014 – 44, řízení o žalobě zastavil na základě § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak z důvodu, že dříve, než o žalobě věcně rozhodl, žalobce ji vzal zpět s ohledem na pozdější chování žalovaného. K žádosti žalobce, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v zaplaceném soudním poplatku, městský soud uvedl, že žalobce soudní poplatek k datu rozhodnutí neuhradil. Soud jej k zaplacení soudního poplatku ostatně ani nevyzýval, neboť žalobce společně s žalobou namítl podjatost všech soudců městského soudu. Za situace, kdy žalobce vzal žalobu zpět bezprostředně poté, co Nejvyšší správní soud neshledal danou námitku důvodnou (viz usnesení ze dne 29. 4. 2014, čj. Nao 164/2014 - 16), městský soud na zaplacení soudního poplatku z důvodů procesní ekonomie netrval.

[3] Usnesení městského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností, neboť je pokládá za nezákonné, nepřezkoumatelné a zmatečné. Stěžovatel uvedl, že městský soud jej usnesením ze dne 21. 7. 2014, čj. 6 A 58/2014 - 42, vyzval k zaplacení soudního poplatku. Stěžovatel této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověl. Městský soud nicméně v kasační stížnosti napadeném usnesení konstatoval, že na zaplacení soudního poplatku netrval. Uhrazenou částku si tak soud svévolně ponechal a do dnešního dne ji stěžovateli nevrátil. Stěžovatel má za to, že městský soud rozhodoval bez kompletního spisového materiálu.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil námitky, které stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil a dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná s ohledem na § 104 odst. 2 s. ř. s.

[5] Kasační stížnost je dle § 102 s. ř. s. opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu, jímž se stěžovatel domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak. Případy, kdy je kasační stížnost nepřipustná a kdy tedy rozhodnutí krajského (městského) soudu nelze podrobit věcnému přezkumu, jsou vymezeny v § 104 s. ř. s. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení je kasační stížnost nepřipustná, směřuje-li jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu.

[6] Výkladem § 104 odst. 2 s. ř. s. se podrobně zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 6. 2010, čj. 7 Afs 1/2007 – 64, www.nssoud.cz. V tomto usnesení konstatoval, že soudní řád správní nepřipouští, aby jediným důvodem kasační stížnosti bylo napadení výroku o nákladech řízení. Takovou kasační stížnost je třeba odmítnout jako nepřipustnou, a to i za situace, kdy by rozhodnutí krajského soudu o nákladech řízení nebylo správné. Podle názoru rozšířeného senátu zákonodárce nemínil absolutně a bezvýjimečně vyloučit přezkum výroku o nákladech řízení, ale naopak umožnit jej tam, kdy Nejvyšší správní soud věcně přezkoumává také výrok o věci samé. Pokud je kasační stížností napaden též jiný výrok (výrok o věci samé), je kasační stížnost zásadně přípustná.

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybnil výrok, kterým městský soud zastavil řízení o žalobě. Nerozporoval, že k zastavení řízení došlo na základě jeho výslovné žádosti, netvrdil ani, že řízení nemělo být zastaveno, resp. že městský soud měl z procesního hlediska postupovat jiným způsobem. Stěžovatel brojil pouze proti výroku, kterým mu nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, a s tím souvisejícímu odůvodnění. Jelikož tedy stěžovatelova kasační stížnost neobsahovala námitky, které by směřovaly také do výroku o zastavení řízení, Nejvyšší správní soud ji jako nepřipustnou odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 2 s. ř. s. a § 120 s. ř. s.

[8] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že městský soud usnesením ze dne 21. 7. 2014, čj. 6 A 58/2014 - 42, stěžovatele (opakovaně) vyzval k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu. Stěžovatel uhradil soudní poplatek dne 28. 7. 2014. Městský soud řízení o žalobě zastavil usnesením ze dne 25. 7. 2014, čj. 6 A 58/2014 - 44. Toto usnesení stěžovatel obdržel dne 29. 7. 2014. Nejvyšší správní soud z předloženého soudního spisu ověřil, že městský soud v usnesení ze dne 28. 8. 2014, čj. 6 A 58/2014 - 54, uznal, že stěžovatel byl vyzván k zaplacení soudního poplatku omylem. Proto rozhodl o jeho vrácení na základě § 10 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

[9] S ohledem na to, že kasační stížnost byla shledána nepřipustnou, Nejvyšší správní soud z důvodu procesní ekonomie stěžovatele nevyzýval k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížností ani k doložení právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.

[10] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení v případě, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. prosince 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

